

חַת־ת לַיּוֹם רְבִיעִי פְּרַשְׁת חַיִּי שָׂרָה כ"ד מֵר-חֲשׂוֹן, ה'תשפ"ד

מְקַדֵּשׁ לְמַעַן בְּטַחֵן יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
"אֶרֶץ אֲשֶׁר תִּמְיֵד עֵינֵי ה' אֶלְקֶיךָ בָּהּ"

מעווננים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חַמֵּשׁ / רְבִיעִי עִם רִש"י

אֲלִיעֶזֶר נִשְׁלַח עַל יְדֵי אַבְרָהָם לְמַצּוֹא שְׂדוּךְ לִיצְחָק. הוּא מֵצֵא אֶת רַבְקָה לִיד הַבְּאֵר וּלְפִי הַסִּימָנִים הִיָּה בְּטוּחַ שְׁשֻׁלִיחוּתוֹ הַצְּלִיחָה. הַיּוֹם נִלְמַד עַל הַסְּכָמַת מִשְׁפַּחַת רַבְקָה לְשְׂדוּךְ.

אֲלִיעֶזֶר אָמַר "בְּרוּךְ ה' שֶׁעָשָׂה חֶסֶד עִם אַבְרָהָם! ה' הֵבִיא אוֹתִי לְמָקוֹם הַמְּתַאֵם לְבֵית אַחֵי אַבְרָהָם". רַבְקָה רָצָה לְאִמָּה וְסַפְּרָה לָהּ מַה שֶׁקָּרָה. אַחִיָּה לְבֵן (שֶׁהִיָּה מְאוּד ??) הִיָּה גַם הוּא בְּבֵית אִמָּה, וְשָׁמַע שֶׁהַמְּשֻׁרֵת שֶׁל אַבְרָהָם מְגִיעַ. הוּא מְיַד הוֹצִיא אֶת הַפְּסָלִים מִהַבֵּית, וְהִיָּוֵת שָׂרָאָה אֶת הַתְּכַשִּׁיטִים הוּא הֵבִין שֶׁאֲלִיעֶזֶר עָשִׂיר. הוּא רָץ אֶל הַבְּאֵר וְאָמַר לוֹ לְבוֹא לְבֵיתָם.

הֵם הִגִּיעוּ לְבֵיתָהּ, וְהַתִּירוּ אֶת הַגְּמָלִים מִהַזְּמָם (רְסוֹן) שֶׁהִיָּה עֲלֵיהֶם כְּדֵי שְׁיֻכְלוּ לֶאֱכַל מִהָאֶכֶל שֶׁהִכִּינוּ עִבּוּרָם.

לְבוֹ נִתַּן לְאֲלִיעֶזֶר וְלְאַנְשֵׁים שֶׁאִתּוֹ מֵיָם כְּדֵי לְרוּחֵץ אֶת רַגְלֵיהֶם. הָאֶכֶל הִגֵּשׁ, אֲבָל אֲלִיעֶזֶר לֹא רָצָה לֶאֱכַל עַד שֶׁלֹּא יִסְבִּיר לְשֵׁם מַה הִגִּיעַ. הוּא סִפֵּר לָהֶם עַל אַבְרָהָם, שֶׁבִקֵּשׁ מִמֶּנּוּ (אֲלִיעֶזֶר) לְהַבְטִיחַ לוֹ לְמַצּוֹא אִשָּׁה לִיצְחָק וְאֶת כָּל מַה שֶׁקָּרָה לוֹ. (הוּא שָׁנָה קִצַּת אֶת הַסֵּדֶר כְּדֵי שֶׁהֵם לֹא יִתְפַּלְאוּ עַל כֶּךָ שֶׁנִּתַּן לְרַבְקָה אֶת הַמְּתַנּוֹת לְפָנָי שֶׁיִּדַע בּוֹדָאוֹת שֶׁהִיא מִהַמְּשַׁפְּחָה הַנְּכֻנָּה). עַכְשָׁו, אַחֲרֵי שֶׁשָׁמַעְתָּם הַכֹּל, הוּא שָׁאַל הָאֵם תִּרְשׁוּ לְרַבְקָה לְחַזֵּר אִתִּי כְּדֵי לְהַתְחַתֵּן עִם יִצְחָק? לְבוֹ הִיָּה חֲצוּף וְעָנָה לְפָנָי בְּתוֹאֵל אֲבִיו. הוּא אָמַר שֶׁלְמִירוֹת שֶׁהֵם לֹא מִמֶּשׁ אוֹהֵבִים אֶת הַרְעִיוֹן הֵם מְבִינִים שֶׁמָּה יֵצֵא הַדְּבָר וְאִינָם יְכוּלִים לְסַרְבֵּ. קַח אֶת רַבְקָה וְלֶךְ כְּמוֹ שֶׁאָמַר ה'. הֵם אֶפְלוּ לֹא טָרְחוּ לְשָׁאֵל אֶת רַבְקָה הָאֵם הִיא רוֹצָה בְּכֶךָ הִיָּוֵת וְהֵם רָאוּ שֶׁזֶהוּ רָצוֹן ה'. אֲלִיעֶזֶר הִשְׁתַּחֲוָה לָהּ וְהוֹדָה לוֹ. בְּתוֹאֵל רָצָה עַכְשָׁו לְשָׁנוֹת אֶת דַּעְתּוֹ וְעָמַד לומר זֹאת אוֹלָם הַמְּלֶאךָ שֶׁהִגִּיעַ עִם אֲלִיעֶזֶר הָרַג אוֹתוֹ.

תְּהֵלִים / יוֹם כ"ד לַחֲדָשׁ פְּרָקִים קי"ג-קי"ח

בְּתֵהִלִּים הַיּוֹם יֵשׁ אֶת הַפְּרָקִים שְׁאוֹתָם אוֹמְרִים בְּתַפְּלַת הַלֵּל. הַגְּמָרָא אוֹמֶרֶת שֶׁכַּאֲשֶׁר אַרְעֵי נֶס גְּדוֹל לְעַם יִשְׂרָאֵל מִנְהִיגֵי הַדּוֹר הֵיוּ אוֹמְרִים הַלֵּל.

כִּיּוֹן שֶׁאֵנּוּ מְקִיָּמִים אֶת תְּקֻנַּת הַרְבִּיִּים לומר אֶת הַתְּהֵלִים, יוֹצֵא שְׁאוֹמְרִים הַלֵּל אַחַת לַחֲדָשׁ. אַחַד

הדברים שאומרים בהלל בפרק קי"ד, אחרי שה' הוציא את בני ישראל ממצרים וחולל לעם ישראל נסים גדולים.

בפרק הבא, פרק קט"ו אומרים "לא לנו ה', לא לנו, כי לשמוך תן כבוד". בזמן הגלות לא רואים את הנסים של ה' כל כך, בגלל שלא תמיד מגיע לנו. לכן אנו מבקשים מה' להתנהג עמנו באופן של נסים, לא בגלל ההנהגה שלנו, אלא בגלל שאנו עמו של ה'. לכן מהספה הזו ה' יראה לנו שהוא נוהג אתנו באופן מיוחד של נסים.

תניא / אגרת הקדש סימן ל' (כ"ד מרחשון שנה פשוטה)

מה יקרה אם אדם ינדב לצדקה מדי שבוע 1000 ₪ אבל פתאום קרה משהו והוא מרויח פחות בסוף. האם עליו לתת מעכשיו 500 ₪ מדי שבוע במקום ה-1000 ₪?

האדמו"ר הזקן אומר שלא. בתניא של היום האדמו"ר הזקן מסביר מדוע זה כל כך חשוב להמשיך ולתת את אותו סכום לצדקה אפילו אם מרויחים פחות.

הגמרא אומרת שאם אדם מפסיק להגיע לבית הכנסת ה' שואל היכן הוא. אותו הדבר גם עם מצוות אחרות, אם מישהו מפסיק לקיים מצוה, ה' "שואל" עליו. ה' מחכה לו שיקיים את המצוה שלו.

הצדקה שאנו נותנים מוסיפה בעולם חיות של ה' ממקום מאוד גבוה ברוחניות. יש להמשיך ולתת את אותו סכום לצדקה כדי שלפחות אותה כמות של חיות (ולא חס ושלוש פחות) תמשיך לרדת לעולם.

היום יום / כ"ד חשוון

קל להתבונן סביב ולראות אנשים שיש להם גשמיות יותר טובה מאתנו, מחשב משכלל יותר, אופנים או משחק מדהים.

אבל כך לא צריך לחשב. על דברים גשמיים התבוננו סביבכם ותראו ילדים אחרים שיש להם פחות גשמיות מאתנו. כאלה שאין להם בכלל אופנים ואולי אפילו אין להם בכלל משחקים וכך תודו לה' על כך שנתן לכם את הדברים הגשמיים שיש לכם.

גם קל מאד להתבונן סביב ולראות מישהו שהוא פחות מאתנו בשמירת מצוות, פחות חסידי וכו'. הדבר יכול לגרום לגאווה היות וחושבים שאנחנו יותר טובים מהם. אבל לא צריך לחשב כך. בדברים רוחניים, צריך להסתכל על מי שיש לו יותר מצוות מאתנו.

עלינו להסתכל על אדם אחר המתפלל ביותר בונה, או שיש לו מדות טובות, או הולך למבצעים לעתים קרובות. עלינו לבקש מה' שיעזר לנו ללמד מאותו אדם ולתת לנו את הכוח להדמות לו.

ספר המצוות / מצות עשה ק"ז

המצוה היום היא אותה מצוה כמו שלמדנו אתמול.

- כאשר הנשמה עוזבת את הגוף, הגוף נטמא. אם אדם אחר נוגע בו הוא מקבל חלק מהטמאה שלו הנקראת טמאת מת. ישנן הלכות רבות הנוגעות לאדם שנטמא בטמאה זו מה מתר לנו לעשות וכיצד הוא מטהר. המצוה של היום היא לקיים את כל ההלכות האלו.

רמב"ם / הלכות טמאת מת פרקים י"ח, י"ט, כ'

ברמבם של היום אנו לומדים עוד אודות דברים שיכולים להטמא בטמאת מת. למדנו על אהל וקעת נלמד על "כלי". אם זה אינו בקרקע אלא גבוה יותר זהו כלי, לא אהל. לכן הוא יכול להגן על הדברים שבו מלהטמא בטמאת מת.

זרכי החסידות / מנהגי חב"ד

בשולומדים א' ב', לומדים קמץ א' א. האם תהיתם מדוע איננו אומרים פשוט רק א'?

כשה' אמר את עשרת הדברות על הר סיני (מהי האות הראשונה של עשרת הדברות? קמץ א' של המילה "אנכי"). ה' נתן למשה רבינו את כל ארבעת חלקי המלה – האותיות, הנקודות, ההברות והתגים (הכתרים שמעל האותיות בספר תורה).

כשאנו אומרים את השם הקדוש של האות והנקודה, אנו מתמלאים בקדשה. זה נותן לנשמה שלנו את הכוח למסור את הנפש ולחיות כפי שה' רוצה.

(מתוך ספר המנהגים)

תפלה / קבלת שבת

מקדש לעלוי נשמת סבתנו האהובה נחמה ציפה בת ר' שמעיה ע"ה גודמן

בתפלת ערבית של שבת יש שני חלקים: קבלת שבת וערבית

קבלת שבת כשמה כן היא, מקבילים את פני השבת. מתחילים באמירת ששה פרקי תהלים התואמים לששת ימי המעשה שעברו עלינו. אחר כך אומרים "אנא בכח", שמעביר לדרגה רוחנית גבוהה יותר.

לאחר מכן אומרים שלושה קטעים לכבוד שבת:

1. לכה דודי
2. שני פרקי תהלים העוסקים ביום השבת
3. קטע מהזהר המדבר על הענין הרוחני בשבת. מה מתחולל בשמים בשבת וגם כאן למטה.

על ידי תפלות אלו מקבילים את פני השבת.

גאולה ומשיח / הפסח הדעת

מקדש לעלוי נשמת סבתנו האהובה מרים צימעל בת הרב יוסף ברוך ע"ה פרידמן

נאמר בגמרא במסכת סנהדרין שמשיח יבוא "בהפסח הדעת" והמשמעות היא כפאשר לא חושבים על כך או לא מצפים לכך.

אבל אנו צריכים לחשב על משיח כל הזמן. בתפלה אומרים: "כי לישועתך קוינו כל היום!"

אחד ההסברים לכך הוא שמשיח יבוא בזמן שבו חושבים שזה לא מתאים למשל כפאשר משוים את הדור שלנו לצדיקים שחיו בדורות הקודמים, אפאשר לחשב שמשיח לא יכול להגיע עכשיו.

אָבֵל בְּמִיָּחַד עֵבֶשׁוּ, כְּאֲשֶׁר חוֹשְׁבִים שֶׁהַדּוֹר שֶׁלָּנוּ לֹא זָכָא לְבִיאַת הַמְּשִׁיחַ, זֶהוּ הַזְּמַן הַכִּי רְאוּי לְבִיאַת
הַמְּשִׁיחַ – בְּהִסָּח הַדַּעַת- כְּאֲשֶׁר הַכִּי פְּחוֹת מְצַפִּים.
(רְאוּ לְקוּטֵי שִׁיחוֹת חֵלֶק י' עֲמוּד 172)